Bram Vermeulen, Achter Mijn Ogen

Dat hij praat met zichzelf
Dat is niet het ergste
Hij is niet gek
Hij doet het niet hardop

Maar dat hij niet luistert
Naar wat hij te zeggen heeft
Zichzelf steeds in de rede valt
Dat is op zijn zachtst gezegd
Stom

Achter mijn ogen
Kijk ik naar mij
Kijk ik naar mij
En glimlach

Maar hij daar denkt
"Ik word uitgelachen"
Hij doet zijn ogen dicht
En draait zich verongelijkt om